

การใช้คำภาษาต่างประเทศและคำภาษาถิ่นในรวมบทกวีนิพนธ์
“วิมานลงแดง” ของ “อังคาร จันทาทิพย์”
THE USE OF FOREIGN LANGUAGE WORDS AND DIALECTS IN THE
COMBINATION OF THE POEM “WIMAN LONG DANG”
OF “ANGKARN CHANTHATHIP

อัษฎาวุธ สโรส¹

Atsadawut Soros

E-mail: thaiedu@cupr.ac.th

พัทธนันท์ พาป้อ**

Phattananth Papor

ปพิชญา พรหมกันธา**

Papichaya Promkuntha

ปูน ชมภูพระ**

Pun Chompuphra

บทคัดย่อ

การวิจัยการใช้คำภาษาต่างประเทศและคำภาษาถิ่นในรวมบทกวีนิพนธ์ “วิมานลงแดง” ของ “อังคาร จันทาทิพย์” มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาคำภาษาต่างประเทศและคำภาษาถิ่นที่ปรากฏ ในรวมบทกวีนิพนธ์ “วิมานลงแดง” ของ “อังคาร จันทาทิพย์” โดยศึกษาวิเคราะห์จากรวมบทกวี นิพนธ์ จำนวน 50 บทกวี ด้านการจำแนกคำภาษาต่างประเทศจำแนกตามเกณฑ์ ของสุวิไล เปรมศรีรัตน์ ด้านการจำแนกคำภาษาถิ่นจำแนกตามเกณฑ์ของสถาบันภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า

ด้านการจำแนกภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในบทกวีนิพนธ์จำแนกตามตระกูลภาษา ที่พบมากที่สุด คือ ตระกูลภาษาอินโด-ยูโรเปียนพบจำนวน 415 คำ ดังนี้ 1) บาลี-สันสกฤต พบจำนวน 276 คำ 2) บาลีพบจำนวน 68 คำ 3) สันสกฤต พบจำนวน 57 คำ 4) อังกฤษ พบจำนวน 10 คำ 5) เปอร์เซีย พบจำนวน 4 คำ รองลงมาคือตระกูลภาษาออสโตรเอเชียติก พบจำนวน 101 คำ ดังนี้ 1) เขมร พบจำนวน 95 คำ 2) เขมร-มอญ พบจำนวน 4 คำ 3) มลายูพบจำนวน 1 คำ 4) มอญพบจำนวน 1 คำ ตระกูลภาษาจีน – ทิเบต พบจำนวน 15 คำ ดังนี้ 1) จีน พบจำนวน 14 คำ 2) พม่าพบจำนวน 1 คำ ตระกูลภาษาไท-กะได พบคำภาษาลาว จำนวน 14 คำ ตระกูลภาษาเขมรพบคำภาษาอาหรับ จำนวน 3 คำ ตระกูลภาษาดราวิเดียน พบคำภาษาทมิฬ จำนวน 2 คำ ที่พบน้อยที่สุดคือตระกูลภาษาอัลไต พบคำภาษาญี่ปุ่น จำนวน 1 คำ ด้านการจำแนกภาษาถิ่นที่ปรากฏรวมบทกวีนิพนธ์ “วิมานลงแดง” พบคำภาษาถิ่นจำนวน 4 คำ จำแนกเป็นคำในภาษาถิ่นเหนือจำนวน 2 คำ และคำในภาษาถิ่นอีสานจำนวน 2 คำ จากการใช้คำภาษาต่างประเทศและคำภาษาถิ่นที่ปรากฏในรวมบทกวี “วิมานลงแดง” ของ “อังคาร จันทาทิพย์” มีการใช้ภาษาที่หลากหลายทั้งด้านภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น จึงทำให้มีความหลากหลายและน่าสนใจมากขึ้น และบทกวีนี้ยังคงมีความงดงามของฉันทลักษณ์ของภาษาตามกวีนิพนธ์ไทย

คำสำคัญ : คำภาษาต่างประเทศ, คำภาษาถิ่น, วิมานลงแดง, อังคาร จันทาทิพย์

¹นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

** อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ABSTRACT

The use of foreign language and dialects words in the combination of the poem “Wiman Long Dang” of “Angkam Chanthathip” purpose to study foreign language and dialects words that appearing the poem "Wiman Long Dang" of "Angkam Chanthathip", by studying and analyzing from the total of 50 poems. The classification of foreign language words by criteria of Suwilai Premasirat, the classification of dialects words according to the criteria of the Thai language institution. The research found that:

In the classification of foreign languages that appearing in the poem, classified according to the language family, the most common are the Indo-European languages family, found 415 words as follows: 1) found 276 words of Pali-Sanskrit, 2) found 68 words of Pali, 3) found 57 words of Sanskrit, 4) found 10 words of English and 5) found 4 words of Persian, Followed by the Austro-Asiatic language family, found 101 words as follows: 1) found 95 words of Khmer, 2) found 4 words of Khmer-Mon, 3) found 1 word of Mon, and 4) found 1 word of Malaya. The Chinese-Tibetan family found 15 words as follows: 1) found 14 words of Chinese and 2) found 1 word of Myanmar. Tai-Kadai language family found 14 words of Lao. Semitic language family found 3 words of Arabic. Dravidian language family found 2 words of Tamil. The least common is the Altai language family found 1 word of Japanese. On "The use of foreign language and dialects words that appear in the poem "Wiman Long Dang" of "Angkam Chanthathip", which uses a variety of languages, both foreign languages and dialects words. Therefore making it more diverse and interesting and this poem still has the beauty of prosody of the language according to Thai poetry.

Keywords : foreign language, dialects words, Wiman Long Dang, Angkam Chanthathip

บทนำ

ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่ใช้สื่อสารระหว่างกลุ่มชนเพื่อให้มีแนวทางไปในทิศทางเดียวกัน และภาษาคือสิ่งที่มนุษย์ถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นอายุหนึ่งเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ไม่ใช่ได้มาโดยสัญชาตญาณ เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอเป็นสิ่งที่ยอมรับโดยสมาชิกของสังคม และที่สำคัญที่สุดคือเป็นสมบัติ ของมนุษย์ เท่านั้นสอดคล้องกับถนัฐ ภูมิประวัติ (2534, น.38) กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทย ว่า ความจำเป็นในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารวิทยากร และเทคโนโลยีต่าง ๆ มาเป็นภาษาไทยเพื่อถ่ายทอด และเผยแพร่ความรู้อันจะนำไปใช้ในการพัฒนาวิทยากรในประเทศ มี

มากขึ้นเกิดผลกระทบให้การใช้ภาษาไทยได้รับอิทธิพลจากภาษาต่างประเทศเพิ่มขึ้น อาจเป็นแนวทางให้ภาษาไทยพัฒนาไปอย่างไรก็ต้องตรงตามระเบียบแบบแผน ถ้าเราไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาไทยทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนให้ถูกต้องแล้วภาษาไทยก็จะเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ในที่สุดอาจไม่เหลือรูปรอยเดิมไว้ให้ลูกหลานไทยได้ชื่นชมและภาคภูมิใจในภาษาไทยที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ เช่นเดียวกับอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2548, น.1) ภาษามีหน้าที่ในการสื่อสารแต่ละสังคมได้ใช้ภาษาในการสื่อสารภายในสังคมของตนเอง เช่น ภาษาในวงการแพทย์ ภาษาราชการ ภาษาวัยรุ่น เป็นต้น ในสังคมออนไลน์

ก็เช่นเดียวกันภาษาไทยได้ถูกปรับและมีการสร้างสรรค์รูปแบบบางประการขึ้นมาใหม่เพื่อใช้ในการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต เพื่อฝ่าข้อจำกัดของการสนทนาผ่านหน้าจอด้วยการพิมพ์ข้อจำกัดดังกล่าว คือ การไม่เห็นหน้าตาท่าทาง บุคลิก และไม่ได้ยินเสียงของคู่สนทนา รวมถึงใช้ประโยชน์จากแป้นพิมพ์ในการฝ่าข้อจำกัดนั้น ภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมนุษย์ทุกคนต้องใช้ภาษาในการทำกิจกรรมทุกกิจกรรมภาษาจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นและมีบทบาทหน้าที่ในการเป็นตัวกลางระหว่างกันซึ่งแต่เดิมนั้นประเทศไทยได้ประดิษฐ์ภาษาขึ้นมาใช้ และในเวลาต่อมาได้มีการติดต่อกับต่างชาติทั้งทางด้านการค้า การศึกษา การทูต ลักษณะภูมิประเทศ หรือแม้กระทั่งการล่าอาณานิคมทำให้ภาษาไทยมีภาษาอื่นเข้ามาปะปน เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาเขมร ภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่น ภาษาอาหรับ ภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต เป็นต้น

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2548, น.88) กล่าวว่า เราได้รับภาษาเหล่านั้นมาใช้เป็นจำนวนมาก จนถือกันว่าเป็นแม่ของภาษาไทยโดยเฉพาะ คำที่เกี่ยวข้องกับวิทยาการต่าง ๆ โดยผ่านมาจากวรรณคดี ศาสนา การค้า และการปกครอง เมื่อนำภาษาหนึ่งภาษาใดเข้ามาใช้แล้วอาจมีการเปลี่ยนแปลงในระบบโครงสร้าง คำ เสียงและ ความหมายสอดคล้องกับวิไลศักดิ์ กิ่งคำ (2550, น.9) ได้กล่าวอีกว่า การยืมคำ คือ ภาษาหนึ่งนำเอาคำหรือลักษณะทางภาษาของอีกภาษาหนึ่งมาใช้ในภาษาของตนภาษาที่ถูกยืมมามักจะถูกเปลี่ยนแปลงรูปคำ เสียง และความหมายในภาษาใหม่ เพื่อความสะดวกในการออกเสียง และเป็นไปตามลักษณะสำคัญของภาษาผู้ยืม

นันทภณิตา วารีปาน (2558, น.5) กล่าวว่า กวีนิพนธ์ หมายถึง วรรณกรรมร้อยกรองประเภทหนึ่งที่มีทั้งแบบมีฉันทลักษณ์หรือไม่มีฉันทลักษณ์ เป็นงานเขียนที่เน้นการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ อย่างละเมียดละไมให้เห็นภาพเพื่อกระตุ้นให้ผู้อ่านได้เกิดความคิด เช่นเดียวกับพิชญา สุวรรณโน (2557, น.7) ได้อีกกล่าวว่ากวีนิพนธ์เป็นงานเขียนของกวีที่มีความงดงามด้านการใช้ภาษาซึ่งได้รับการสืบทอดมายาวนานและเรียกขานกันหลายชื่อตามยุคสมัยเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันผู้วิจัยจึงเลือกใช้คำว่ากวีนิพนธ์ ในงานวิจัยเพราะเห็นว่าครอบคลุมงานกวีนิพนธ์ทุกยุคสมัย

กวีนิพนธ์เรื่อง วิมานลงแดง (2544) เป็นผลงานการเขียน ของ อังคาร จันทาทิพย์ ซึ่งเป็นนักเขียนรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (ซีไรต์) ประจำปี 2556 จากรวมกวีนิพนธ์ “หัวใจห้องที่ห้า” เป็นผลงานที่มีความโดดเด่นทางด้านการใช้ภาษาการประพันธ์และเป็นกวีนิพนธ์ที่เป็นที่ยอมรับได้รับรางวัลสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ในการประพันธ์บทกวีนิพนธ์ เรื่อง วิมานลงแดง ของ อังคาร จันทาทิพย์ นอกจากจะมีการใช้ภาษาต่างประเทศแล้วนั้นยังมีการใช้ภาษาถิ่นเข้ามาร่วมกับการประพันธ์ทำให้บทกวีนิพนธ์มีความหลากหลายมากขึ้น สอดคล้องกับสุภัทร แก้วพัตร (2560, น.37) ที่กล่าวว่า ภาษาถิ่น ภาษาไทยสามารถแยกออกเป็นประเภทย่อยตามถิ่นมากมายขึ้นอยู่กับว่าเราจะแบ่งให้หายิบ หรือละเอียดเพียงใด การแปรอาจเป็นทางด้านเสียง คำ ประโยค และการแปรด้านเสียง ซึ่งภาษาถิ่นอาจจะแบ่ง 4 ภาษาหลัก ได้แก่ ถิ่นกลาง ถิ่นเหนือ ถิ่นใต้ และถิ่นอีสาน

การใช้ภาษาไทยในปัจจุบันยังคงมีการเปลี่ยนแปลงและยังใช้ภาษาต่างประเทศมา

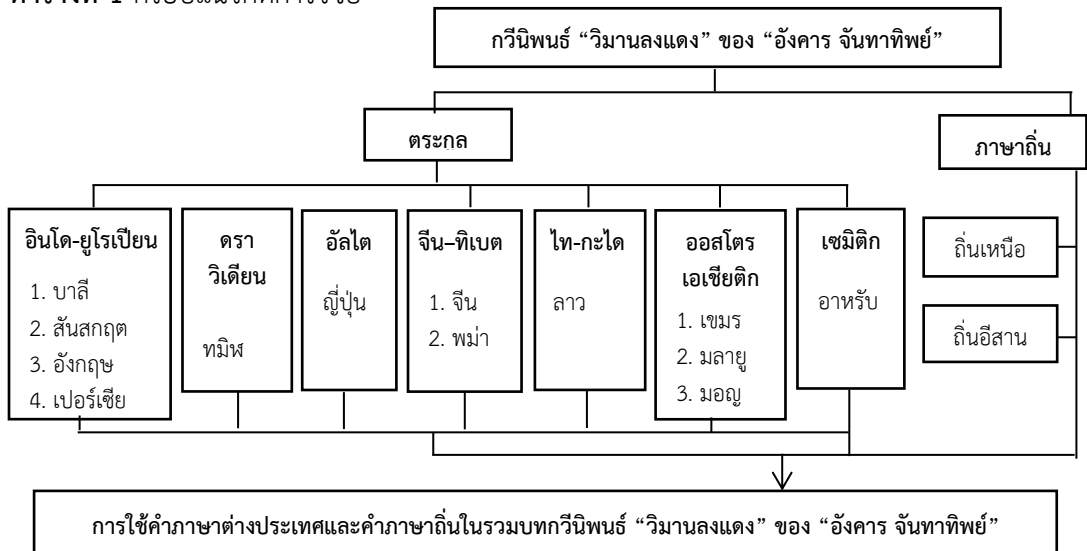
สร้างคำใหม่เพื่อใช้ในการพูด และเขียนอยู่เสมออาจทำให้ไม่เหมาะสม และตรงข้ามกันยังมีภาษาที่ถือว่า เป็นความโชคดีของภาษาไทยที่มีความหลากหลายทางภาษา ได้แบ่งออกภาษาออกหลาย ๆ ภูมิภาค ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษา การเขียนบทกวีนิพนธ์ “วิมานลงแดง” ของ “อังคาร จันทาทิพย์” โดยมุ่งศึกษาการใช้ คำภาษาต่างประเทศและคำภาษาถิ่นที่ปรากฏในรวมบทกวีนิพนธ์ “วิมานลงแดง” ของ “อังคาร จันทาทิพย์” ซึ่งจะเป็นประโยชน์และแนวทางในการศึกษาด้านภาษาและวรรณกรรมสืบต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคำภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในรวมบทกวีนิพนธ์ “วิมานลงแดง” ของอังคาร จันทาทิพย์”

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตารางที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา การใช้คำ ภาษาต่างประเทศและคำภาษาถิ่นในรวมบท

2. เพื่อศึกษาคำภาษาถิ่นที่ปรากฏใน รวมบทกวีนิพนธ์ “วิมานลงแดง” ของอังคาร จันทาทิพย์”

สมมติฐานการวิจัย

บทกวีนิพนธ์ เรื่อง “วิมานลงแดง” ของ “อังคาร จันทาทิพย์” นั้นมีการใช้ถ้อยคำที่ ไพเราะสละสลวยเป็นเอกลักษณ์โดดเด่น เฉพาะตัวอีกทั้งยังได้นำภาษาจากหลายตระกูล ภาษามาใช้ในการเขียนบทกวีนิพนธ์ วิมานลงแดง เป็นบทกวีนิพนธ์ที่เขียนถึงความเป็นไป ของสรรพสิ่งต่าง ๆ ล้วนผันแปรทำให้ผู้อ่านได้ เห็นภาพสะท้อนของของสังคมในอีกแง่มุมหนึ่ง ทำให้ได้รับความนิยมนอย่างรวดเร็วและอย่างแพร่หลาย

กวีนิพนธ์ “วิมานลงแดง” ของ “อังคาร จันทาทิพย์” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้คำ ภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่นในบทกวีนิพนธ์

“วิมานลงแดง” ของ “อังคาร จันทาทิพย์” มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ขั้นตอนในการวิจัย
2. ขอบเขตการวิจัย
3. วิธีการดำเนินการวิจัย
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนในการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวิธีการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น
2. กำหนดกรอบแนวคิด
3. กำหนดวัตถุประสงค์
4. กำหนดขอบเขตการวิจัย
5. เก็บรวบรวมข้อมูล
6. สรุปผลการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหาการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่อง การใช้คำภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่นในบทกวีนิพนธ์ “วิมานลงแดง” ของ “อังคาร จันทาทิพย์” โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งศึกษาจากเอกสาร และนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ จากบทกวีนิพนธ์ เรื่อง “วิมานลงแดง” จำนวน 50 บทกวี

ขอบเขตด้านเกณฑ์ การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์เรื่องการใช้คำภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่นในบทกวีนิพนธ์ “วิมานลงแดง” ของ “อังคาร จันทาทิพย์” ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางการวิเคราะห์แต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านภาษาต่างประเทศ พิจารณาจากแนวคิดของ สุวีโล เปรมศรีรัตน์ (2549, หน้า 8-10) ที่จำแนกแบ่งเป็นตระกูลใหญ่ ๆ ได้ 5

ตระกูล ได้แก่ ตระกูลไท 24 กลุ่ม ตระกูลออสโตรเอเชียติก 23 กลุ่ม ตระกูลออสโตรเซียน 3 กลุ่มตระกูลจีน-ทิเบต 21 กลุ่ม และตระกูลม้ง-เมี่ยน 2 กลุ่ม ดังนี้

1.1 ภาษาตระกูลไท มีจำนวน 24 กลุ่ม ภาษา ได้แก่

1. กะเลิง	2. คำเมือง/ยวน
3. โข่ง/ไทดำ	4. อุ้อ
5. ไทจีน	6. ไทยกลาง
7. ไทยโคราช	8. ไทยตากใบ
9. ไทยเลย	10. ไทลื้อ
11. ไทหย่า	12. ไทใหญ่
13. ปักซีใต้	14. ผู้ไท
15. พวน	16. ยอง
17. โย้ย	18. ลาวครั่ง
19. ลาวแง้ว	20. ลาวตี้
21. ลาวเวียง	22. ลาวหล่ม
23. ลาวอีสาน	24. แสก

1.2 ภาษาตระกูลออสโตรเอเชียติกจำนวน 23 กลุ่มภาษาหลัก ได้แก่

1. กะซอง	2. กูย-กาย (ส่วย)
3. ขมุ	4. เขมรถิ่นไทย
5. ซอง	6. ชะโอจ (ซุง)
7. ซาไก (เกนซิว)	8. ชัมเร
9. โซ	10. โซ (ทะวืง)
11. ญฮักกู (ชาวบน)	12. ญอ
13. บุร/ข้า	14. ปลั่ง (สามเต้า, ลัวะ)
15. ปะหล่อง (ตาละฮัง)	16. มอญ
17. มัล-ปรัย (ลัวะ/ถิ่น)	
18. มลาบรี (ตองเหลือง)	
19. ละเม็ต (ลัวะ)	
20. ละเวือะ (ละว้า/ลัวะ)	
21. ว้า (ลัวะ)	
22. เวียดนาม (ญวน/แกว)	

1.3 ภาษาตระกูลจีน-ทิเบต มีจำนวน 21 กลุ่มภาษาหลัก ประกอบไปด้วยภาษาในกลุ่มภาษาจีนทั้งหมด 7 กลุ่มภาษา และมีกลุ่มภาษาทิเบต-พม่า จำนวนทั้งสิ้น 14 กลุ่มภาษา ดังนี้

กลุ่มภาษาจีน

1. กวางตุ้ง 2. แค/ฮักกะ
3. แต้วจิ๋ว 4. แมนดาริน/จีนกลาง
5. ไทหล่า 6. ฮกเกี้ยน
7. ฮ่อ

กลุ่มภาษาทิเบต - พม่า

1. กะยา 2. กะยอ
3. จิงโป/คะฉิ่น 4. บเว
5. ปิซู 6. ปะกะยอ
7. ปะด่อง 8. โปว
9. พม่า 10. ละหู่/มุเซอร์
11. ละว้า 12. ลิซ/ลีซอ (กอง)
13. อะซำ/อีเก้อ 14. อึมปี

1.4 ภาษาตระกูลออสโตรเนเซียน หรือ มาลาโยโพลีเนเซียน มีจำนวน 3 กลุ่มภาษาหลัก

1. มลายูถิ่น/นากู 2. มอเกิน/มอเกล็น
3. อูรักลาโว้ย

1.5 ภาษาตระกูลม้ง-เมี่ยนหรือแม้วชเย้ามีจำนวน 2 กลุ่มภาษาหลัก

- 1) ม้ง/แม้ว (ม้งดำ, ม้งขาว)
- 2) เมี่ยน/เย้า

2. การศึกษาด้านภาษาถิ่น พิจารณาแนวคิดของสถาบันภาษาไทย (2555, น. 43-44) ที่จำแนกภาษาถิ่นออกเป็นประเภท ดังนี้

2.1 ภาษาไทยถิ่นเหนือ ได้แก่ภาษาไทยที่พูดกันในจังหวัดต่าง ๆ ในท้องถื่น ภาคเหนือ ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง แพร่น่าน แม่ฮ่องสอน และพะเยาและในภาคเหนือตอนล่าง นอกจากนี้ยังพบในภาคกลางบางส่วน

เนื่องจากการอพยพเคลื่อนย้าย เช่น ในจังหวัดราชบุรี และสระบุรี เป็นต้น

2.2 ภาษาไทยถิ่นอีสาน ได้แก่ภาษาไทยที่พูดกันในจังหวัดต่าง ๆ ในภาคอีสาน ได้แก่ อุบลราชธานี อุดรธานี หนองคาย ขอนแก่น เลย ร้อยเอ็ด ยโสธร นครพนม มหาสารคาม สกลนคร หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ กาฬสินธุ์ มุกดาหาร ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ ศรีสะเกษ สุรินทร์

2.3 ภาษาไทยถิ่นใต้ ได้แก่ภาษาไทยที่พูดกันในจังหวัดต่าง ๆ ในภาคใต้ ได้แก่ ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง สตูล นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส

2.4 ภาษาไทยถิ่นกลาง ได้แก่ภาษาไทยที่พูดกันในจังหวัดต่าง ๆ ในภาคกลาง รวมทั้งภาคตะวันออกและภาคตะวันตก ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และจังหวัดต่าง ๆ อีก 34 จังหวัดที่เหลือ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องการใช้คำภาษาต่างประเทศและคำภาษาถิ่นในรวมบทกวีนิพนธ์ “วิมานลงแดง” ของ “อังคาร จันทาทิพย์” มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาเรื่องภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น
2. ศึกษาบทกวีนิพนธ์ เรื่องวิมานลงแดง ของ อังคาร จันทาทิพย์
3. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น
4. กำหนดหลักเกณฑ์ในการศึกษา

วิเคราะห์ภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น ดังนี้

4.1 รูปแบบและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ของสุวิไล เปรมศรีรัตน์ (2549, น. 8-10)

4.2 รูปแบบและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับภาษาถิ่น ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ของสถาบันภาษาไทย (2555, น. 43-44)

5. ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาเรื่อง การใช้คำภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่นในบทกวีนิพนธ์ “วิมานลงแดง” ของ “อังคาร จันทาทิพย์” จำนวน 50 เรื่อง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเรื่องการใช้คำภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่นในบทกวีนิพนธ์ “วิมานลงแดง” ของ “อังคาร จันทาทิพย์”

2. นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์

3. สรุป อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการใช้คำภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่นในบทกวีนิพนธ์ “วิมานลงแดง” ของ “อังคาร จันทาทิพย์” จำแนกตามตระกูลภาษาที่พบ และแจกแจงค่าเฉลี่ย ได้ดังนี้

ด้านการจำแนกภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในบทกวีนิพนธ์จำแนกได้ ดังนี้

1. ตระกูลภาษาอินโด-ยูโรเปียน จำนวน 415 คำ คิดเป็นร้อยละ 77.42

1.1 บาลี+สันสกฤต จำนวน 276 คำ คิดเป็นร้อยละ 51.49

1.2 บาลี จำนวน 68 คำ คิดเป็นร้อยละ 12.68

1.3 สันสกฤต จำนวน 57 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.63

1.4 อังกฤษ จำนวน 10 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.86

1.5 เปอร์เซีย จำนวน 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.74

2. ตระกูลภาษาออสโตรเอเชียติก จำนวน 101 คำ คิดเป็นร้อยละ 18.84

2.1 เขมร จำนวน 95 คำ คิดเป็นร้อยละ 17.72

2.2 เขมร-มอญ จำนวน 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.74

2.3 มลายู จำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.18

2.4 มอญ จำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.18

3. ตระกูลภาษาจีน – ทิเบต จำนวน 15 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.79

3.1 จีน จำนวน 14 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.61

3.2 พม่า จำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.18

4. ตระกูลภาษาไท-กะได จำนวน 14 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.61

4.1 ลาว จำนวน 14 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.61

5. ตระกูลภาษาเขมิติก จำนวน 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.55

5.1 อาหรับ จำนวน 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.55

6. ตระกูลภาษาดราวิเดียน จำนวน 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.37

6.1 ทมิฬ จำนวน 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.37

7. ตระกูลภาษาอัลไต จำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.18

7.1 ญี่ปุ่น จำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.18

ด้านการจำแนกภาษาถิ่นที่ปรากฏในบทกวีนิพนธ์จำแนกได้ ดังนี้

1. ภาษาถิ่นเหนือ จำนวน 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 50

2. ภาษาถิ่นอีสาน จำนวน 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 50

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย การใช้คำภาษาต่างประเทศและคำภาษาถิ่นในรวมบทกวีนิพนธ์ “วิมานลงแดง” ของ “อังคาร จันทาทิพย์” จำนวน 50 บทกวี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้คำภาษาต่างประเทศและคำภาษาถิ่นที่ปรากฏในรวมบทกวีนิพนธ์ “วิมานลงแดง” สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

การใช้คำภาษาต่างประเทศซึ่งปรากฏในรวมบทกวีนิพนธ์ “วิมานลงแดง” ของ “อังคาร จันทาทิพย์” ปรากฏคำภาษาต่างประเทศ จำนวนทั้งหมด 13 ภาษา ได้แก่ บาลี, สันสกฤต, อังกฤษ, เปอร์เซีย, ทมิฬ, ญี่ปุ่น, พม่า, จีน, ลาว, เขมร, มลายู, มอญ และอาหรับ ปรากฏภาษาถิ่นในรวมบทกวีนิพนธ์ 2 ภาษา ได้แก่ ภาษาถิ่นเหนือ และภาษาถิ่นอีสาน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การประพันธ์กวีนิพนธ์ของ อังคาร จันทาทิพย์ มีการใช้ภาษาต่างประเทศ และการใช้ภาษาถิ่นเพื่อให้บทกวีนิพนธ์มีความหลากหลาย และยังเป็นเครื่องบ่งบอกว่ามีการใช้ภาษาต่างประเทศตั้งแต่อดีตและใช้กันมาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน สอดคล้องกับผลงานของนุริดา เจ๊ะสามอ๊ะ และคณะ (2561, น.639-648) ที่ศึกษาคำทับศัพท์ที่พบในวรรณกรรมสำหรับเยาวชนที่ได้รับรางวัลซีไรต์ ได้กล่าวโดยสรุปไว้ว่า คำทับศัพท์ที่พบนี้เป็นคำที่พบได้บ่อยในวรรณกรรมทั่วไปและเป็นคำที่คุ้นเคยกันดีของ

ผู้อ่านวรรณกรรมภาษาไทยในวงกว้าง มีบางคำที่เป็นคำใหม่ ที่อาจไม่เป็นที่รู้จัก โดยที่สภาพสังคมก็มีส่วนอย่างมากในการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและแนวคิด นั่นคือเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นรอบตัว รอบโลก และเนื่องจากเราได้รับเอาแนวคิดและรูปแบบจากตะวันตกเข้ามา จึงทำให้เกิดบทประพันธ์ใหม่ๆ เช่น นวนิยายเรื่องสั้น บทละครพูด เป็นต้น (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, 2539, น.169) นอกจากนี้คำภาษาต่างประเทศไม่ได้ถูกใช้สื่อสารแค่ในภาษาพูดเท่านั้นแต่ยังรวมไปถึงภาษาเขียนอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นในงานวารสาร หนังสือพิมพ์ นวนิยาย สารคดี และงานเขียนอื่น ๆ อาจจะมีพบได้บ่อยในหนังสือวรรณกรรมสมัยใหม่ เพราะสิ่งที่สามารถกำหนดลักษณะการเขียนวรรณกรรมไทยร่วมสมัยหลายเล่มได้คือ อิทธิพลตะวันตก ที่ทำให้วรรณกรรมไทยมีการเปลี่ยนแปลงทั้งในเรื่องรูปแบบ เนื้อหา กลวิธี และภาษาที่ใช้ในการเขียน (ธีระ รุ่งธีระ, 2555, น.209) ดังนั้นในหนังสือวรรณกรรมหรืองานเขียนทั่ว ๆ ไปที่สร้างขึ้นใหม่ในปัจจุบันจึงปรากฏคำศัพท์ที่มีรากศัพท์มาจากภาษาต่างประเทศจำนวนมาก ทั้งนี้บางคำยังคงรูปคำ แต่บางคำได้มีการเปลี่ยนแปลงโดยการใช้หลักไวยากรณ์ต่าง ๆ ในภาษา หรือบางคำเกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านความหมายทั้งแคบเข้า กว้างออก หรือแม้แต่เปลี่ยนแปลงไปต่างจากความหมายเดิม

ด้านการใช้คำภาษาถิ่น ในรวมบทกวี “วิมานลงแดง” ของ “อังคาร จันทาทิพย์” มีการใช้คำภาษาถิ่น ทั้งนี้อาจเนื่องจาก “อังคาร จันทาทิพย์” พื้นเพเป็นคนอำเภอแม่จันจัตวี จังหวัดขอนแก่น และทั้งนี้ภาษาถิ่นอีสานกับภาษาถิ่นเหนือมีความคล้ายคลึง ใกล้เคียงกัน

ในด้านของคำศัพท์และความหมาย ดังนั้นใน
รวมบทกวี เล่มนี้จึงมีภาษาถิ่นเข้าไปปะปน

จากการใช้คำภาษาต่างประเทศและคำ
ภาษาถิ่นที่ปรากฏในรวมบทกวี “วิมานลง
แดง” ของ “อังคาร จันทาทิพย์” มีการใช้
ภาษาที่หลากหลายทั้งด้านภาษาต่างประเทศ
และภาษาถิ่น จึงทำให้มีความหลากหลายและ
น่าสนใจมากขึ้น และบทกวีนี้ยังคงมีความ

งดงามของฉันทลักษณ์ของภาษาตามกวีนิพนธ์
ไทย

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไป
ประกอบการสอนในรายวิชาภาษาไทย หรือ
วิชาที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมไทยได้ใน
ระดับชั้นต่าง ๆ

แหล่งอ้างอิง

- ณัฐ ฆมรประวดี. (2534). *สรุปการสัมมนาทางวิชาการเรื่องการใช้ภาษาไทยทางวิทยาศาสตร์
การแพทย์ ครั้งที่ 2 และพิพิธภัณฑสถานเพื่อการศึกษาครั้งที่ 1*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธีระ รุ่งธีระ. (2555). ประเด็นศึกษาเกี่ยวกับงานวิจัยด้านวรรณกรรมไทยร่วมสมัยระหว่าง พ.ศ.
2533-2552 : การสำรวจภาพรวม. *วารสารมนุษยศาสตร์*. คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นัทธินดา วาริปาน. (2558). *วจนลีลาในกวีนิพนธ์ไร้ฉันทลักษณ์:หนังสือเรื่องไม่มีหญิงสาวในบท
กวี ของ ชาการิย์ยา อมตยา*. สุพรรณบุรี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- นุริดา เจ๊ะสามอ๊ะ และคณะ (2561). *การทับศัพท์ภาษาอังกฤษในวรรณกรรมสำหรับเด็กเยาวชน
รางวัลซีไรต์*. รายงานสืบเนื่องการประชุมหาตใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่
9 The 9 the Hatyai National and International Conference. น.953-961.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. (2539). *วรรณวรรณกรรม*. พิมพ์ครั้งที่2. พิมพ์ลักษณ์, กรุงเทพฯ:
อมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- พระยาอุปกิตศิลปสาร. (2548). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: แมโพล.
- พิชญา สุวรรณโน. (2557). *ความสามารถด้านการใช้ภาษาในการเขียนกวีนิพนธ์ของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษา*. รายงานสืบเนื่องการประชุมหาตใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6 วันที่
26 มิถุนายน 2558 มหาวิทยาลัยหาตใหญ่. น.639-648.
- วิไลศักดิ์ กิ่งคำ. (2550). *ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สถาบันภาษาไทย. (2555). *บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 4 : วัฒนธรรมการใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ:
สกสค.
- สุภัทร แก้วพัตร. (2560). *ภาษากับสังคม*. อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- สุวิไล เปรมศรีรัตน์. (2549). *สถานการณ์ทางภาษาในสังคมกับความหลากหลายทางชาติพันธุ์*.
วารสารภาษาและวัฒนธรรม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2548). *ภาษาในสังคมไทย : ความหลากหลาย การเปลี่ยนแปลงการ
พัฒนา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อังคาร จันทาทิพย์. (2544). *วิมานลงแดง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ดับเบิลยู.

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ที่สอนโดยใช้นิทานคุณธรรม

A COMPARISON OF ACHIEVEMENT BY PRATHOMSUKSA 3 STUDENTS
IN READING COMPREHENSION USING THE MORAL TALES

พัชรา ทองณะคะ¹

Patchara Thongnaka

E-mail: thaiedu@cpru.ac.th

พัชรนันท์ พาป้อ**

Phattanant Papor

ปพิชญา พรหมกันธา**

Papichaya Promkuntha

ปุ่น ชมภูพระ**

Pun Chompuphra

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้นิทานคุณธรรม ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองช้างเอากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองช้างเอากลุ่ม 6 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2561 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบแบบ t-test แบบ dependent เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อน และหลังเรียนของกลุ่มทดลอง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้นิทานคุณธรรม พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญ, การอ่านจับใจความสำคัญ, นิทานคุณธรรม

ABSTRACT

This research aims to compare the achievement of Prathomsuksa 3 students in reading comprehension using the moral tales. The sample used in this research study were Prathomsuksa 3 students at Bannongchang-Eak school. 6 students, who are studying in the academic year 2018 and derived by selecting a specific tool. Tools used in research including lesson plans, quizzes achievement by the review expert and IOC statistics used in this were average ($\bar{x}$), standard deviation (SD) and

¹นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

**อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

analyze data using statistical test, t-test dependent model to compare results before and after the course of experimental group. Comparison of research results are as follows :

Achievement, learning reading comprehension before and after learning of the prathomsuksa 3 students taught by using moral tales found that scores were higher than before, after learning the statistically significant at the .05 level.

Keywords : achievement in reading comprehension, reading comprehension, moral tales.

บทนำ

จากผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองช้างเอกรพบปัญหาว่า ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน อาจเนื่องมาจากนักเรียนอ่านแล้วไม่สามารถจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้อันเป็นผลมาจากนักเรียนอ่านไม่ได้หรืออ่านได้ไม่คล่องเมื่ออ่านแล้วไม่เข้าใจจับใจความไม่ได้ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยอยู่ในระดับต่ำ (โรงเรียนบ้านหนองช้างเอกร, 2560)

จากสภาพปัญหาการอ่านจับใจความ และจากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา และพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองช้างเอกรเพื่อใช้แก้ปัญหาด้านการอ่านจับใจความ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน เป็นการจัดสภาพการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การอ่านจับใจความเป็นวิธีการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญและใช้วิธีการที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามความสามารถของตนเองทีละน้อย ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้

เรียนรู้อย่างสนุกสนานมีความกระตือรือร้น ไม่เบื่อหน่าย ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งตัวชี้วัดเรื่องการอ่านระบุไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา มาตรฐานที่ 3 ระบุไว้ว่าผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่อง จากข้อที่ 3.1 เน้นให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากห้องสมุด แหล่งเรียนรู้และสื่อต่าง ๆ รอบตัว นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น เพราะการได้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองและแหล่งเรียนรู้ใหม่ๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1)

ทักษะการอ่านเป็นกระบวนการการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิดและนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ตัวอักษรคือเครื่องมือแทนคำพูดและคำพูดก็เป็นเพียงเสียงที่ใช้แทนของจริงอีกทีหนึ่งเพราะฉะนั้นหัวใจของการอ่านอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำ จากความหมายนี้การอ่านไม่ได้หยุดอยู่แค่การออกเสียงได้ถูกต้อง

หรือรู้ส่วนประกอบของคำและแปลความหมายได้เท่านั้น แต่จะต้องสามารถเก็บเอาความคิดจากการอ่านไปใช้ประโยชน์อีกด้วย (พจนานุกรม, 2554, น. 12)

ดังนั้น การอ่านจับใจความจึงหมายถึง การอ่านสารหรือเรื่องราวต่าง ๆ แล้วทำความเข้าใจสาระสำคัญของเรื่อง รวมถึงสรุปประเด็นของเรื่องผ่านการพูดหรือการเรียบเรียงข้อความขึ้นมาใหม่ด้วยสำนวนของผู้อ่านเอง เพื่อเป็นการถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (สุนันทากินรีวงศ์, 2560, น.50)กล่าวว่า โดยจุดมุ่งหมายวัตถุประสงค์ของการอ่านจับใจความนั้น เป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่าน เพื่อความเข้าใจ มุ่งหวังให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ให้ผู้เรียนอ่านเป็นและอ่านได้ถูกต้อง (ประภากรณ์ พาป้อ, 2555, น.17)

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาด้านการอ่านที่เกี่ยวกับสื่อการสอนที่นำมาใช้ในการอ่านจับใจความสำคัญหลายวิธี พบว่า การสอนอ่านจับใจความสำคัญที่กระตุ้นความสนใจให้แก่ผู้เรียน คือ สื่อที่มีรูปภาพประกอบและเนื้อหาที่น่าสนใจ เช่น นิทานประเภทต่าง ๆ เช่น นิทานพื้นบ้าน

นิทานคุณธรรม นิทานอีสป นิทานตลกขบขัน เป็นต้น นิทานหมายถึง เรื่องที่เล่ากันมา ฉะนั้นทุกชาติมีเรื่องเล่าสืบกันมาเป็นมรดกของชาติ และมีการถ่ายทอดกันในระหว่างชาติ เช่น ประเทศไทยได้รับอิทธิพลของ นิทานอีสป มาใช้เล่าเพื่อสอดแทรกคติธรรม เพราะนิทานอีสปทุกเรื่องที่เล่าแล้วสรุปลงภาษิตว่า นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า และส่วนใหญ่แล้วในการเล่านิทานนอกจากจะมีจุดมุ่งหมายเพื่อความสนุกสนานแล้ว ยังมุ่งให้ผู้ฟังได้รับแนวคิดที่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันด้วย (กนกวรรณ ภูเขาแก้ว อ้างใน อุทัยวรรณ ชีระแนว, 2559, น. 8)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

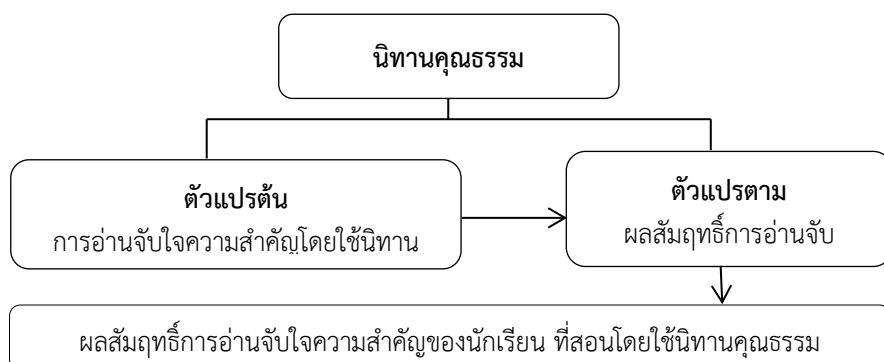
เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้นิทานคุณธรรม

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตารางที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร ประชากร (infinite population) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองช้างเอ

ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองช้างเอ จำนวน 6 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2561 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

ขอบเขตด้านระยะเวลา ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา คือ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 10 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ขอบเขตด้านเนื้อหา เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ นิทานคุณธรรม

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้นิทานคุณธรรม

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi experiment research) มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้นิทานคุณธรรม โดยได้ดำเนินในเรื่องต่างๆ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

4. วิธีดำเนินการวิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน 10 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านการทักษะการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานคุณธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัย ได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาและวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และการจัดการเรียนการสอน

1.2 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คู่มือครู หนังสือเรียนวิชาภาษาไทยช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.3 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านหนองช้างเอ กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองช้างเอ, 2560, น. 1-90)

1.4 สร้างตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ ดังนี้

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ตัวชี้วัด จุดประสงค์ และสาระการเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนที่	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา
1	ท 1.1 3/4 ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ ท 1.1 3/5 สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อไปใช้ในชีวิตประจำวัน	1. นักเรียนลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้ 2. นักเรียนสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้	การอ่านจับใจความสำคัญจากสื่อต่างๆ	2 ชั่วโมง
2	ท 1.1 3/4 ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ ท 1.1 3/5 สรุปความรู้ และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อไปใช้ในชีวิตประจำวัน	1. นักเรียนลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้ 2. นักเรียนสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้	ลำดับเหตุการณ์สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน	2 ชั่วโมง
3	ท 1.1 3/4 ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ ท 1.1 3/5 สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	1.นักเรียนลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้ 2.นักเรียนสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้	ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ลำดับเหตุการณ์สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่อง	2 ชั่วโมง
4	ท 1.1 3/4 ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ ท 1.1 3/5 สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	1.นักเรียนลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้ 2.นักเรียนสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้	ลำดับเหตุการณ์สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่อง	2 ชั่วโมง
5	ท 1.1 3/4 ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ ท 1.1 3/5 สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	นักเรียนลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้ นักเรียนสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้	ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ลำดับเหตุการณ์ สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่อง	2 ชั่วโมง
รวม				10 ชั่วโมง

1.5 เขียนแผนการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน รวม 10 ชั่วโมง ซึ่งแผนการเรียนรู้แต่ละแผนประกอบด้วย

- 1) มาตรฐานการเรียนรู้
- 2) ตัวชี้วัด
- 3) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 4) สาระสำคัญ
- 5) สาระการเรียนรู้
- 6) กิจกรรมการเรียนรู้
- 7) สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้
- 8) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
- 9) บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1.6 นำแผนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทย ด้านหลักสูตรและ

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้นิทานคุณธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้รายงานได้ดำเนินการสร้างตามลำดับ ดังนี้

2.1 ศึกษาทฤษฎี วิธีสร้าง เทคนิคการเขียนข้อสอบแบบเลือกตอบคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

2.2 กำหนดเนื้อหาและกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนการวิจัย และด้านการวัดผลและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

การสอนการวิจัย และการวัดประเมินผล ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมความสอดคล้องและความเป็นไปได้ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้และการวัดประเมินผล โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบ ให้คะแนนดังนี้
ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่
ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขจนเสร็จสมบูรณ์แล้วไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบ โดยมีเกณฑ์ การให้คะแนนดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.5 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยหาค่า IOC ซึ่งจะต้องมีค่าได้ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไปทุกข้อ

2.6 นำแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัย ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ

สำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้นิทานคุณธรรม โดยมีแผนการทดลองและลำดับขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

ตารางที่ 2 แบบแผนการทดลอง t-test แบบ dependent

ก่อนเรียน	ทดลอง	หลังเรียน
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

T₁ แทน คะแนนก่อนเรียน

X แทน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

T₂ แทน คะแนนหลังเรียน

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ ที่สร้างขึ้นชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้บันทึกคะแนนการทำกิจกรรมกลุ่มและการทำแบบฝึกหัด

3. เมื่อดำเนินการสอนครบทุกแผนแล้วทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน(Post-test)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปดำเนินการวิเคราะห์สถิติข้อมูลผลการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ การอ่านจับใจความสำคัญที่สอนโดยใช้นิทานคุณธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ t - test แบบ dependent

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean), และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t - test แบบ dependent ซึ่งเป็นการนำคะแนนทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนมาเปรียบเทียบและคำนวณค่าในโปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้นิทานคุณธรรมระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยข้อสอบฉบับเดิมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 คน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการ วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้นิทานคุณธรรม

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้

นิทานคุณธรรมระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนน	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.(2-tailed)
ก่อนเรียน	6	7.30	2.17	-9.882	.000*
หลังเรียน	6	15.17	3.31		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้นิทานคุณธรรมระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน จากตาราง พบว่า

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 6 คน มีผลคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน $\bar{X}$ เท่ากับ 7.30 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.17 ด้านผลคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน $\bar{X}$ เท่ากับ 15.17 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.31 ซึ่งจากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ด้านผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้นิทานคุณธรรมระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้นิทานคุณธรรมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนมีความสัมพันธ์กันและเมื่อนักศึกษาได้รับการเรียนการสอนการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้นิทานคุณธรรมแล้ว มีคะแนนผลสัมฤทธิ์

การอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้นิทานคุณธรรมชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการวิจัยผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้นิทานคุณธรรม ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้นิทานคุณธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 7.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.17 และค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 15.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.31 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยดังกล่าวแสดงว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานคุณธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น สามารถพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้ดี ทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ซึ่งประกอบด้วยทักษะการอ่าน

จับใจความ ตีความ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับนิทาน เรื่องต่าง ๆ ที่ให้ข้อคิดสอดแทรกคุณธรรม มีเนื้อหาที่ส่งผลให้ความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาวิภูษณ กมโล (แสงศรี) (2560, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้นิทานชาดกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดท่าตอน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน การอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้นิทานชาดก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.20 คะแนนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.24 เมื่อนำคะแนนมาเปรียบเทียบ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้นิทานชาดก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดท่าตอน มีคะแนนหลังเรียนเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนที่มีนัยสำคัญทางสถิติ .05 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานเขียนของวิเชียร เกษประทุม (2550, น. 9) ได้กล่าวถึงความสำคัญของนิทานว่ามีคุณค่าและมีประโยชน์คือนิทานให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการผ่อนคลายความเครียด และช่วยให้เวลาผ่านไปอย่างไม่ น่าเบื่อหน่าย ช่วยกระชับความสัมพันธ์ในครอบครัว เด็กบางคนอาจมองผู้ใหญ่ว่าเป็นบุคคลที่ขี้บ่นชอบดุด่า น่าเบื่อหน่ายหรือ น่าเกรงขาม แต่ถ้าผู้ใหญ่ มีเวลาเล่านิทานให้เด็กฟังบ้าง นิทานที่สนุก ๆ ก็

จะช่วยให้เด็กอยากอยู่ใกล้ชิดผู้ใหญ่ความเกรงกลัวหรือเบื่อหน่ายผู้ใหญ่ลง นอกจากนี้ยังให้การศึกษาและเสริมสร้างจินตนาการ ให้ข้อคิดและคติเตือนใจ ช่วยปลูกฝังคุณธรรมต่างๆ ที่สังคมพึงประสงค์ให้แก่ผู้ฟัง เช่น ให้ข้อสัตย์ให้เชื่อผู้ใหญ่ ให้พูดจาไพเราะอ่อนหวาน ให้ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ให้ขยันขันแข็งและนิทานช่วยสะท้อนให้เห็นสภาพของสังคมในอดีตในหลาย ๆ ด้าน เช่น ลักษณะของสังคมวิถีชีวิตของประชาชนในสังคมตลอดจนประเพณี ค่านิยมและความเชื่อ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ควรมีการนำแผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้นิทานคุณธรรมไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนอื่น เพื่อจะได้ข้อสรุปผลการวิจัยที่กว้างมากขึ้น

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การเลือกเนื้อหาที่นำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญควรคำนึงถึงความเหมาะสมของ เพศ วัย และระดับความสามารถในการเรียนของนักเรียนด้วย หากเนื้อหาใดที่นักเรียนสนใจ นักเรียนจะเกิดความกระตือรือร้นการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

2. ในระหว่างการจัดดำเนินการจัดกิจกรรมครูควรสังเกตพฤติกรรมนักเรียนที่มีการเรียนรู้ช้าหรือต้องการความช่วยเหลือ ควรใช้ การเสริมแรงกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ หรืออธิบายให้เข้าใจชัดเจนอีกครั้ง

แหล่งอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ประภากรณ์ พาป้อ. (2555). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนเกรด 4 โรงเรียนนาชาติ ไทย-จีน จังหวัดสมุทรปราการระหว่างกลุ่มที่สอนโดยใช้นิทานพื้นบ้านไทยกับกลุ่มที่สอนโดยใช้นิทานพื้นบ้านนาชาติเป็นสื่อ*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).
- พระมหาวิภูษณ กมโล (แสงศรี). (2560). *การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้นิทานชาดกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดท่าตอน*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย).
- พัฒนจิรา จันทร์ดำ. (2554). *การอ่านและการวิจารณ์เรื่องสั้น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์.
- โรงเรียนบ้านหนองช้างเอก. (2560). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. ชัยภูมิ: โรงเรียนบ้านหนองช้างเอก.
- วิเชียร เกษประทุม. (2550). *นิทานพื้นบ้าน*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- สุนันทา กิณวิงศ์. (2560). *การอ่าน*. มหาสารคาม: โรงพิมพ์ชัยมงคลปรินต์.
- อุทัยวรรณ อีระแนว. (2559). *การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานคุณธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).